

Gėlės
Pirmajai
mokytojai

Paskutinis Rugsėjis mokykloje
mūsų abiturientams

Nuotaikingą koncertą surengė
„Lietuvos“ dainių ir šokių ansamblis

„LIETUVIŲ NAMŲ“ MOKYKLA

Jau trečius mokslo metus Vilniuje dirba vidurinė mokykla „Lietuvių namai“, tiesiogiai pavaldi Lietuvos Kultūros ir švietimo ministerijai. Tai lyg Hiutenfeldo Vasario 16-osios gimnazijos sesuo, nes skirta lietuvių kilmės vaikams, gyvenantiems ne Lietuvoje. Mokykloje yra visos nuo I iki XII klasės. Mokomasi pagal Lietuvos Respublikos mokyklų mokymo planus ir programas. Siek tiek pritaikytas, atsižvelgiant į šios mokymo įstaigos paskirtį. Baigusiems dvylika klasių ir išlaikusiems abituriento egzaminus, išduodamas brandos atestatas, devynias klases - devynmečio mokslo pažymėjimas.

I I-XI klases priimami 7-17 metų moksleiviai, norintys mokytis lietuvių kalbą, pateikę pareiškimą (tėvų, globėjų), giminoludijimą, išeito mokslo ir sveikatos pažymėjimus. Dokumentai priimami kasmet nuo birželio 1 iki rugpjūčio 15. Mokslo metai prasideda rugsėjo baigiamieji birželi. Priimami ir nemokantys lietuvių kalbos.

Mokykla turi du pastatus: mokymo ir bendrabutį. Mokymo triaukščiame pastate yra erdvios klasės, mokymo kabinetai, aktų ir sporto salės. Bendrabutyje - gyvenamieji kambariai, virtuvė su valgykla, medicinos kabinetai, sanitarinės-higienos patalpos.

Atsižvelgiant į tai, kad mokymas vyksta lietuvių kalba ir dirbama individualiai, klasėse mokinių skaičius nedidelis - iki 15. Bendrabučio kambariuose gyvena po 2 mokinius.

Mokymas ir gyvenimas bendrabutyje nemokami - išlaiko valstybė.

Mokykla įsikūrusi kalvotoje, želdiniais apaugusioje teritorijoje. Šalia bendrabučio yra sporto aikštynas. Įėjimą į mokyklą puošia širvintiškio tautodailininko Juliaus Girdziuskos iš ažuolo išdrožtas stogastulpis ir

meniškas mokyklos pavadinimas.

Mokykloje kuriasi tradicijos: spalio 1-oji mokyklos gimtadienis. Pirmųjų metų dieną Visų šventųjų bažnyčioje pašventinta mokyklos vėliava. Mokiniai, sėkmingai baigę ne žemesnę kaip V klasę, apdovanojami mokyklos ženkluku.

Išpūdinga būna mokslo metų pabaigos šventė.

Joje dalyvauja ir mokinių tėvai, svečiai, organizuojama mokinių darbų paroda.

Nemažai tėvų atvyksta ir į Kūčių vakarienę, kuri organizuojama prieš prasidedant Kalėdų atostogoms.

Prie Kūčių stalo susėda visi mokyklos mokiniai, pedagogai, tėveliai. Visada joje dalyvauja parapijos klebonas kunigas K. Meilius, besisvečiuojantys klierikai (šimet klierikai moko tikybos).

Mokykloje iškilmingai švenčiamos valstybinės šventės, pažymimos įžymiosios datos. Į jas pakviesti atvyksta garbingi Lietuvos žmonės, menininkai, muzikos vienetai.

Nemažai mokykloje svečiavosi ir įžymių užsieniečių lietuvių.

Pirmaisiais mokslo metais mokykloje mokėsi apie 70 mokinių, šiuos mokslo metus pradėjo jau daugiau kaip 130. Juos moko beveik 30 aukštos kvalifikacijos pedagogų.

Daugiausia mokinių atvykę iš buvusios Sovietų Sąjungos respublikų (Rusijos, Ukrainos, Baltarusijos, Kazachstano, Kirgizstano, Tadžikistano, Moldovos, Azerbaidžano). Nemažą dalį sudaro tremtinių (yra net 1863 m. sukilimo dalyvių) palikuonys. Yra taip pat vaikų iš JAV, Kanados, Lenkijos.

Mokykla turi rėmėjų, kurių gretos auga.

Palaikomi ryšiai su Hiutenfeldo Vasario 16-osios gimnazija. Tapo tradicija, kai grupė gimnazistų per Velykų atostogas svečiuojasi „Lietuvių namų“ mokykloje, kartu su jos mokiniais keliauja po Lietuvą.

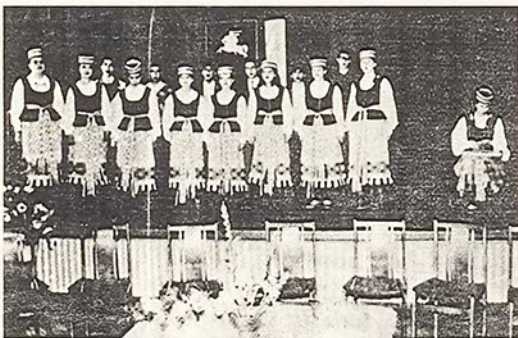
Tokia yra dar viena įstaiga, padedanti išblaškytiems po svečias šalis lietuvičiams grįžti į protėvių žemę,

Lietuvių namų mokykloje poetas Bernardas Brazdžionis pasirašo moksleivėms autografus.

Anglų kalbos pamokoje.

Mokyklos ansamblis scenoje.

Jaunieji deklamatoriai.

pažinti Lietuvos kultūrą, praeitį, tradicijas. Jos adresas: Vilniaus vidurinė mokykla „Lietuvių namai“, Dzūkų g. 43, 2030, Vilnius, Lietuva. Tegul sužino apie ją viso pasaulio lietuviai!

Aloyzas Bakšys
Vilniaus vidurinės mokyklos
„Lietuvių namai“
direktoriaus pavaduotojas

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės žurnale „Pasaulio Lietuvis“ apie mūsų mokyklą pasakoja direktoriaus pavaduotojas A. Bakšys

Abiturientai prie mokyklos vėliavos.

Mūsų svečiai

- P. Mickus Pasaulyje lietuvių jaunimo sąjungos pirmininkas
- R. Ubartas Pirmasis Lietuvos olimpinis čempionas
- A. Toleikis Lietuvos Respublikos Kultūros ir švietimo ministerijos tautinių mažumų skyriaus viršininkas
- E. Šleinotienė Mokytojų kvalifikacijos kėlimo instituto mokslinė bendradarbė
- J. Daniliauskienė Tautodailininkė
- P. Sideravičius VPU estetiško lavinimo katedros vedėjas
- R. Tuinylaitė Mokytojų kvalifikacijos kėlimo instituto estetiško lav. kabineto metodininkė
- V. Jokūbaitis Tautos fondo tarybos pirmininkas
- V. Laborskaitė Profesorė, Kultūros ir švietimo ministerijos, ugdymo turinio departamento direktorė
- J. Škaisgiris Tautos fondo atstovas Lietuvoje
- A. Šleinyš Tautos fondo tarybos atstovas Lietuvoje
- V. Činiauskas Tremtinių grįžimo fondo tarybos pirmininkas

MYLIMI NAMAI

Taip apie savo mokyklą, Vilniuje esančius Lietuvių namus, sako kiekvienas jų auklėtinis. Net ir mažiukai, čia besimokantys pirmuosius ar antrouosius metus. Tiesa, ne kažin kiek gyvenę ir senbuviai, nes mokykla vos trečiuosius metus teskaičiuoja. Ne savo jaunyste ji ypatinga, o tuo, kad joje gyvena ir mokosi po platųjį pasaulį išblaškytų lietuvių vaikai.

Taigi mažiukai. Smalsūs ir guvūs antroakai Nasutė, Violeta, Jonukas, Stasiukas, Aleksandras, Augutė, Sergejus. Tik ketvertas jų Vilniuje mokosi nuo pirmosios klasės. Kiti - naujokai. Bet kaip sklandžiai vyksta lietuvių kalbos pamoka! Kalbama apie žodžius, sakinius. Pirmąjį, jiems bene svarbiausiąjį, žodį sako Sergejus:

- Mokytoja.

- Mokytoja graži, - sudaro sakinį Augutė.

Džiaugsmu nušvinta visų akys, o mokytoja Aldona Petkevičienė net sutrinka, nuo staigaus sumišimo tapdama dar nuoširdesnė ir žavesnė. Ragina vaikus sugalvoti kitokios temos žodžių, bet kur tau!

- Mokytoja šviečia kaip saulė, - teigia Jonukas.

Ir mokytoja - mažųjų saulė - turi paklusti vaikams. Sakinys sugalvotas, tenka jį nagrinėti.

- Kiek šiame sakinyje žodžių?

- Keturi.

Akimirkšniui brėžiami lentoje keturi brūkšneliai, sakinio gale, kaip ir dera, dedamas taškas.

Žodis po žodžio, sakinys po sakinio. Pasikal-

bama ir apie rudenį, ir apie anksti iškritusį sniegą, apie Senį Besmegenį, pirštines ir rogutes. Klausai ir negali patikėti, kad trejetas antrojų - Augutė, Stasiukas ir Aleksandras - tik prieš kelis mėnesius ėmė mokytis lietuvių kalbos. Tiesa, atšvertus vaikams vadovėlius ir radus ten naujų žodžių, ne viskas eina kaip iš pypkės. Dabar sunkesnė ir užduotis: žodžiai užrašomi. Nelengva atskirti ilguosius ir trumpuosius garsus, o kartais nė nesuvoki, ko klasė prapliumpa juoktis.

- Rūkas, - raiškiai taria mokytoja.

- Rūks, - rašo lentoje Stasiukas.

Aiškinamasi, kas rūksta ir rūks, kokią klaidą padarė Stasiukas. Ne tik įrašoma praleistoji „a“, bet ir daug naujo vaikai sužino.

Šypsantis, pažaidžiant ir padainuojant praeina visa pamoka. Niekas joje nenuobodžiauo, niekas nelaukė pertraukos. O kad jau šioji atėjo, bėgte į valgyklą priešpiečių, nes po to dar mielesnė pamoka - piešimas.

Piešimas ir pirmokėliams. Ir nieko baisaus, jei mėgstamą pamoką pradėsi ne taip, kaip įprasta, - nusprendžia kanadietis Rugys ir palenda po suolu. Gaila, nespėjau nufotografuoti mažojo dailininko naujoje „dirbtuvėje“. Niekas nepasmerkė mažylio dėl jo pokšto. Laisvi, nevaržomi vaikai šioje mokykloje. Visai nesvarbu, iš šaltojo Sibiro, Azijos dykumų ar turtingų Vakarų šalių atvykę. Šiuo metu čia jų jausiausi ir mieliasiai namai.

AUTORĖS nuotraukos

„Mokytoja šviečia kaip saulė -
teigia Jonukas“

„Grenys“ 1993 sausis
11 psl.

Į mūsų mokyklą atvažiuoja vaikai, nemokėdami lietuvių kalbos, - sako Vilniaus vidurinės mokyklos "Lietuvių namai" direktorius Alfonsas Rudys

Kas pirmas ištarė žodį "reikia". Šiandien sunku beatsekti. Ir pats "Lietuvių namų" direktorius Alfonsas Rudys nebeprešimena. o gal, būdamas santūrus žmogus, nenori prisiminti. Tiesiog 1990 metų pavasarį, uždarius būsimųjų sovietų armijos karininkų internatinę mokyklą, susimąstytą, kam panaudoti likusias tuščias patalpas Vilniuje. Džukų gatvėje. Vakarai nuo seno turėjo lietuvišką gimnaziją, o Rytai - ne. Tuo tarpu, sakysim, grįžta iš Rytų lietuvių šeima, ir vaikai priversti eiti į rusišką mokyklą. Ne tik todėl, kad nemoka lietuviškai, bet kad visa savo esybe yra persiėmę svetima dvasia, yra paveikti kitokių papročių, kitokios gyvenenos, netgi aplinkos. Kaip jaustųsi toks vaikas lietuviškoje mokykloje?

Taigi susirinko vienminčiai, gal jautresni kito likimui, gal ne tokie suvaržyti šeimos ir asmeninių reikalų, vieni ar kitaip patys patyrę buvusios sistemos nemalonę, o svarbiausia - norintys ir galintys išmokyti nežinia kelintos kartos lietuviukus lietuviškai. Kad ir kaip darmai buvo dirbama, bet mokslo metai čia prasidėjo tik spalio mėnesį. Jei kada užklysite į "Lietuvių namus", jums būtinai duos pavartyti mokyklos metraštį, kuris primins viską iš eilės. Štai nuotrauka, kurioje tada Kultūros ir švietimo ministras Darius Kuolys ant lentos užrašo "Lietuvių namai". Štai kunigas Kazimieras Meilus ir kunigas Andrius Narbekovas (taip, taip, futbolininko Armino Narbekovo tikrą tikriausias broliu!) drauge su mokyklos auklėtiniais, svečiais švenčia Kūčias...

Lietuvą atranda, kaip kokią šventą knygą puslapis po puslapio versdami lietuviybės pradžiomsklį vaikai ir tėvai nelietuviškoms pavardėmis ir vardais. Čia mokosi 1863 metų sukilimo dalyvių ainiai. Čia mokosi priešrubi ir pokario tremtinių vaikaičiai. Yra ir vadinamųjų meilės tremtinių atžalėlių, kai lietuvaits ar lietuvaite sukūrė šeimą tolimuosiuose Rytuose... Šių vis dėlto mažiausiai. Daugumos likimai verti liūdnu apmąstymų. Mokosi čia berniukas gruziniška pavarde, rusišku vardu. Prieš metus atvažiuo, neva, pasižvalgyti, neturėdamas rimtesnių sumanymų. Šiaip ar taip jau devintokas buvo. Džukų gatvėje svečią primė be išlygų. Po trijų dienų jis apsisprendė, liko mokytiis ir šį pavasarį gana sėkmingai baigė dešimtą klasę. Yra vienas iš geriausių mokinių. Puikiai kalba lietuviškai. Dabar jo tėvai gyvena Baku, Azerbaidžane. Jo giminės protėviai pakliuvo caro nemalonėn po 1863 metų sukilimo, po daugelio daugelio metų, negalėdami grįžti į gimtąsias vietas, iš atšiauraus Sibiro patraukė į Užkaukazę, bet ir iš čia Stalinas ištrėmė...

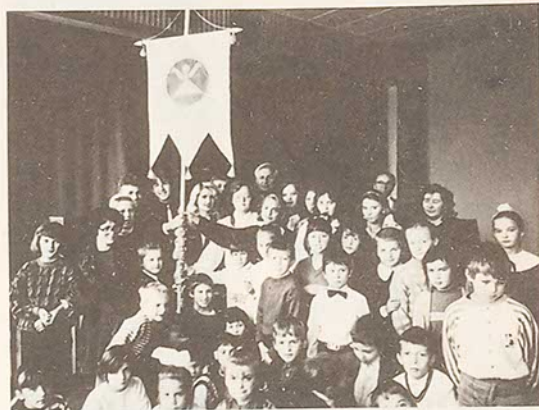
Į mūsų mokyklą galima at-

vykti bet kuriuo mokslo metų laiku ir išvykti galima kada panorėjus. - sako direktorius Alfonsas Rudys. - Čia yra tokia mokykla, į kurią vaikas atvažiuoja, turėdamas tikslą, žinodamas, ko nori. Ne mama ar tėtis - pats vaikas. Mes nieko negalime padėti mamai, kuri labai labai norėtų, kad sūnus čia mokytojūsi, nes jai čia labai patinka, bet viena bėda esanti - sūnus nenorįs. Gaila, žinoma, tokios mamos. Gal pasilikite pati? - mėginame guosti... Buvo, žinoma, vienas kitas, kuris nesimokė nei ten, nei čia. Tai jau tėvų, ne mokyklos rūpestis.

Pirmaisiais mokslo metais čia mokėsi šiek tiek daugiau nei šešios dešimtys vaikų, šiemet - jau dvigubai tiek. Yra vaikų nuo pirmos iki dvyliktos klasės. Perna dvyliktoji klasė baigė aštuoni abiturientai. Visi liko Lietuvoje, studijuoja Vilniaus ir Klaipėdos aukštesiose mokyklose, Kauno Vytauto Didžiojo universitete. Viena mergaitė lankė Universiteto parengiamuosius kursus, šiemet jau turėtų studijuoti lietuvių kalbą ir literatūrą. Pati kilusi iš Baltarusijos, norėtų mokyti vaikus lietuvių kalbos Šalčininkuose. Šiemet dvyliktoji jau didesnis pulkelis. Gabių šaunių vaikų. Yra realių pretendučių į medalius. Kaip sakoma, duok Dieve! Ir ne vienas iš keturiolikos baigusiu "Lietuvių namus" šiandien tolesnio savo gyvenimo jau neišvažiuoja be Lietuvos, ne Lietuvoje.

- Pedagogams, be abejonės, čia labai nelengva dirbti. Nelengva ir vaikams, - kalba direktorius Alfonsas Rudys. - Čia negali sulgyinti su jokia bendro lavinimo mokykla. Nėra tokios metodikos, kaip greičiau išmokyti vaiką kalbėti lietuviškai. Mūsų mokykla tuo ir skiriasi nuo kitų, kad pas mus atvažiuoja vaikai, nemokėdami lietuviškai. Dažniausiai ne žodžio negirdėję lietuviškai. Tenka dirbti atskirai su kiekvienu vaiku. Dirbti taip, kad vaikas neprarastų vilties, kad mokslas jam neparastų ir netaptų atgrasus.

Mokykloje darbo diena prasideda 7 valandą 30 minučių. Auklėtoja ir budintys mokiniai miegaliuku pažadina. Po pusryčių nuo 9 valandos ryto iki 2 valandos 30 minučių po pietų vaikams būna pamokos klasėse. Mažiausia klasė šiemet buvo keturi mokinukai, o didžiausia - septyniolika. Po pietų iki penktos valandos gali verstis kuom nori. Vyresnieji ir į miestą patys įsaina, mažesnieji vieni nepalaidžiamai - kad kokia nelaimė neatsitiktų. Nuo penktos valandos iki septyntos vakaro visi turi sesti prie knygu. Savo kambareliuose, kur jie gyvena po vieną ar po du. Čia jie turi daugmaž viską, ko reikia: ir vadovėlius po ranka, ir mokytoją, jei kartais kas neišku. Nuo pat pirmos dienos vaikai žino, kad 4-6 valandą po pietų mokykloje visada ras matematikos, fizikos, chemijos, lietuvių, vokie-

Po mokyklos vėliava norėjo nusifotografuoti visi - tai jų namų vėliava.

čių, anglų kalbos mokytoją... Gera-noriškai nusiteikusių, visa širdim atsidavusių savo auklėtiniais. Todėl nenuostabu, kad vaikai, atvažiuavę, sakysim, iš Kamčiatkos, Vidurinės Azijos, Altajaus, Užkaukazės, Ukrainos, Lenkijos, Baltimores ar Toronto, nepraranda metų, nors čia be išlygų tenka visų dalykų mokytiis tik lietuvių kalba. Bet darbas su kiekvienu vaiku atskirai, atsižvelgiant į jo polinkius ir gabumus, tikrąja to žodžio prasme daro stebuklus. Iki šiol vaikų žinios buvo vertinamos penkiais balais, nuo kitų mokslo metų jau bus vertinama dešimties balų sistema.

Suprantama, vaikai ne vien mokslu gyvi. Būdami nuo ryto iki vakaro užsiėmę, lengviau išgyvena namų ilgesį. Muzikos mokytojas Viktoras Žemys su savo balsingaisiais auklėtiniais dalyvavo respublikiniame "Dainų dainelės" konkurse. Nenuobodžiauja šokėjai, turintys polinkio dailiesiems menams. Beje, mokytojus Živilės Šimelevičienės, dešantiesios vokiečių kalbą, auklėtinų darbeliai žavi tiek spalvų žaismu, subtiliu piešiniu, tiek ir pavydėtiniu jaunųjų dailininkų kruopštumu. Tikrai pasisekė "Lietuvių namams" ir vaikams, kad turi tokią puikią mokytoją. Ir ne ją vieną. Pasak direktoriaus Alfonso Rudžio, negabių vaikų nėra. Svarbu pažadinti kiekvieno žmogučio polinkius. Tikriausiai todėl ir pasakojimą apie savo mokyklą direktorius visada pradeda nuo vaikų darbelių parodėles, kur akys tiesiog pasiklysta tarp siuvinų, karpinių, piešinių, lipdinių... Visų - ir pradinukų, ir vyresniųjų klasių mokinių... O tada jau paduoda metraštį, svečių knygą, rodo mokyklos atminimo ženklelius, diplomus, pagarbų ir padėkos raštus, kuriais pageriami tiek mokytojai, tiek mokiniai. Mokykla kuria savo tradicijas, gražiai draugauja su Vasario 16-osios gimnazija. Ir šiomis dienomis, Tautų fondo remiami, būrelis dainorėlių, šokėjų, lydimi savo mokytojų, autobusų buvo išvykę į Hüttenfeldą.

Šiaip jau mokykla yra visiškai išlaikoma valstybės lėšomis, nei vaikams, nei jų tėvams čia niekas nekainuoja. Vaikai maitinami penkis kartus per dieną. Vienam vaikui skiriama (birželio 22 d.) po 226 talonus maistui per dieną. Direktorius sakė, kad turi gerą šeimiminę, kad vaikai alkaną nevaikščioja. Žinoma, vaisių ir daržovių tiek žiemą, tiek vasarą beveik nemato. Nebent kuris mokytojas ar auklėtojas iš savo daržo atneša krepšį... Ne, kol kas Lietuovus verslininkai, visomis radijo hanopomis siulantys dirkti digiau-

užsukti bent kartą per mėnesį. Užtat iš tolimų užsienių atvykę tautiečiai prisimena likimo vėjų išblaškytus lietuviukus. Tarp garbių svečių buvo Bernardas Brazdžionis, Juozas Kojelis, Regina Kučienė, Andrius Šmitas, Izolda Devis-Požėlaitė, Julija ir Emilis Sinkiai... Tauriems tautiečiams iš Californijos Julijai ir Emiliui Sinkiams mokyklos direktorius Alfonsas Rudys ypač dėkingas už nepaprastai reikalingą ir brangią dovaną - dauginimo aparatą... Būta svečių iš daug kur, bet ypač graudu buvo skaityti Arturo Mičiūdos iš Argentinos žodžius: "Pas mus lietuviybė pamažu tirpsta, ir neturime priemonių jai išlaikyti. Dabar atsirado proga mūsų vaikams atvažiuoti į protėvių gimtąją žemę išmokyti kalbėti lietuviškai. Duok Dieve, jums sveikatos ir ištvėrmės!"

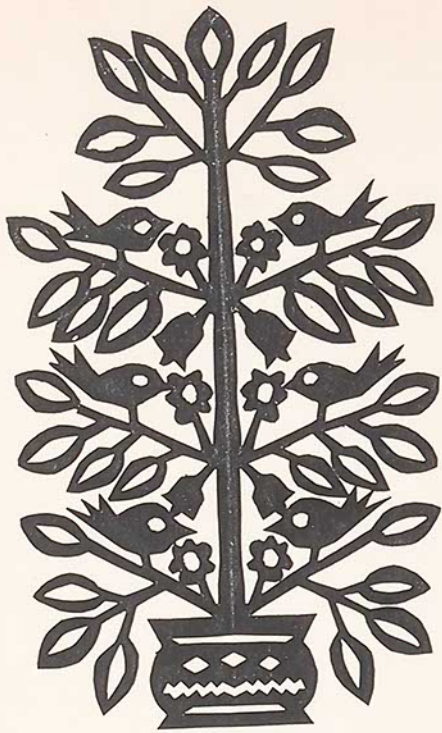
To paties palinkėjime ir mes, malonūs skaitytojai. O prie mokyklos vartelių stabelėkime vieną akimirksni, paglostykime žvilgsniu ažuolo stogastulpį.

Aukštai aukštai ant pačios kraigo smailės tupi du paukšteliai, žiūri į Rytus ir į Vakarus, viduryje - šviečia saulute, o pastogėje - atversta balta baltutėlė knyga. Trys spalvos - žalia, balta ir geltona - simbolizuoja "Lietuvių namus". Tačiau tautodailininkas Julius Gir-džiška neatkartoj mokyklos atminimo ženklelio ažuole. Po simboline Teviškės saulute, po ažuolo stogu jis pasodinuo lietuvių moterį su vaikučiu ant kelių ir glebiu knygu. Stogastulpis nenoromis primena dailininko Petro Rimšos 1906 metų skulptūrą "Lietuvos mokykla 1964-1904" - caro priespaudos metais ji simbolizavo Lietuvos švietimo padėtį. Kokios keistos analogijos, - tarsi nebūtų praėję šimtas metų, tarsi laikas būtų sustojęs ties riba - būti ar nebūti lietuvibei. Tuo labiau kad ausyse vis dar skamba mokyklos direktoriaus Alfonso Rudžio liūdnas balsas:

- Šiandien padėtis nėra džiuginanti. Kodėl? Todėl, kad dabar atvykti į mokyklą vaikams yra nepaprastai sunku - baisingai brangi kelionė. Būtų daug vaikų iš Rusijos, iš Tolimųjų Rytų, iš Sibiro, bet kai už kelionę reikia mokėti dešimtimis tukstančių, tėvai susimąsto... Kol kas tik Tremtinių sąjunga rūpinasi tremtinių vaikais - nuperka jiems bilietus.

Kodėl? Su šiuo nebyliu klausimu ir atsivėikinu su jaukais "Lietuvių namais" Vilniuje, Džukų gatvėje Nr. 43. Atsivėikinu, vildamasi, iog "Lietuvių namams"

T. Giedraitytės VIII kl.
karpinys „Gyvenimo
medis“

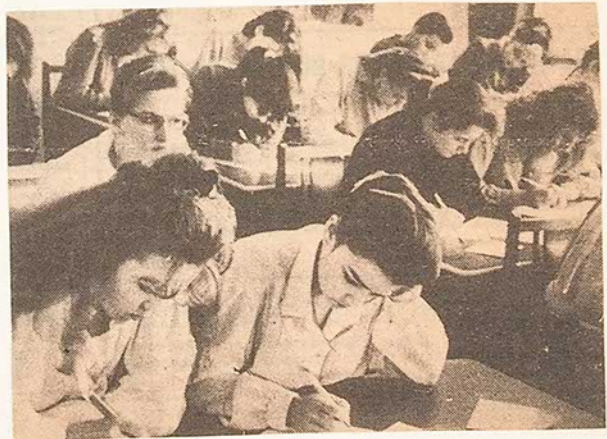
Dailės diena mokykloje

Dailės mokytojos
Livilijos Simelėvičienės dėka,
mokiniai labai mėgsta piešti,
lipdyti, konstruoti, karpyti...
Kiekviena mėnesi mokyklos fojė
galima pasigėrėti vis nauja pa-
rodele. Dažnai matome M. K. Čiur-
liūnio meno mokyklos vaikų pieši-
nius, Vilniaus Dailės akademijos stu-
dentų darbus. Kasmet būna didelė
moksleivių atskaitinė piešinių para-
da mokykloje, vyksta pora piešinių
konkursų moksleiviai gamina pro-
ginius atvirukus bei suvenyrus
mokyklas, svečiams. Idomiąsį
darbėliai talpinami mokyklos
parodų saleje.

Vasarį mėnesį mokytoja
surengė dailės dieną mokykloje.
Mokiniai patie, žavėjosi, tautodai-
lininkės J. Daničiauskienės karpi-
niais, bet ir patys mokėsi šio meno.
Kaip pasidaryti įvairių skulptū-
rėlių iš popieriaus ir kitų medži-
gų, kaip sukomponuoti idomias
ziemos puokštes ir kt. pamokė VPU
estetinio lavinimo katedros vedėja,
T. Sideravičius. Mokykloje svečiavo-
si ir Mokytojų kvalifikacijos kelimo
instituto estetinio lavinimo kabineto
metodininkė R. Juinylaitė.

Kas geriausiai moka lietuvių kalbą?

Balandžio 23 d. „Vilniaus
mokytojų kvalifikacijos institu-
te“ vyko respublikinė lietuvių
kalbos olimpiada. Joje dalyvavo
vieniuoliktos E. Gubanova ir
R. Suboč. Mergaitės lietuvių
kalbos testavimo trečius metus,
bet pasirodė gerai. Jos ver-
tinimo komisijai pasakojo apie
save, dalyvavo rašinio ir rais-
kiojo skaitymo konkursuose.
Komisijai ypač patiko Elenos
Gubanovos rašinys „Tvykis,
kurio, aš nenorėčiau prisi-
minti...“ Elena ir Ropata
buvo apdovanotos vertingo-
mis knygomis, suvenyrais.

E. Gubanova ir R. Suboč
rašinio konkurse

Idomūs renginiai

Koncertai

Mokyklos saviveiklininkai (sokėjai, dainininkai, raškiejo žodžio mylėtojai) koncertavo ne tik mokyklose. Jie surengė koncertus Pelesos lietuviams, Vilniaus ir mokyklos - internato mokiniams, i mūsų mokyklą atvykusiems respublikos krasiotyriminkams, kurie rinko medžiaga apie Lietuvos tremtinius, Vasario 16-osios gimnazijos mokiniams ir pedagogams bei Vokietijos lietuviams.

Lietuvių namuose lankėsi ir koncertavo „Lietuvos“, „Vorutoš“ dainų ir šokių ansambliai, „Vilniaus“ choras, ansamblis „Diemedis“, įvairūs folkloro ansambliai.

Išvykos

1-VI kl. mokiniai lankėsi Trakuose, Kaune (kartu su Maskvos mokyklos „Saltinėlis“ vaikais). Mokyklos tikėtos mokytojas Dikevičius surengė mokinių išvyką i Kauno kunigų seminariją. Mūsų auklėtiniai dalyvavo Vilniaus moksleivių konferencijoje „Mano Vilnius“. Keletas moksleivių lankėsi Lenkijoje.

Jubiliejiniai renginiai

Lietuvių kalbos mokytojai su mokiniais surengė šventes, skirtas V. Mykoloaicio - Putino ir Maironio garbingiems jubiliejams.

Pradinių klasių vaikai buvo nuvykę i M. Mažvydo nacionalinę biblioteką. Cia jie dalyvavo M. Vainikailo gimtadienio šventėje.

Sporto varžybos

Dideli įspūdi mokiniams padarė susitikimas su pirmąjį Lietuvos olimpiniiu cempionu R. Ubartu. Mokyklos sportininkai dalyvavo sporto varžybose, skirtose Naujiesiems metams, surengė draugiškas krepšinio ir tinklinio rungtynes su A. Vienuolio vid. mokyklos mokiniais. Aktyvūs auklėtiniai buvo lengvosios atletikos armeninėse ir tarpklasinėse varžybose.

Kiti renginiai

Mokiniams labai patiko Linksmųjų - išradingųjų klubo varžytuvės, skirtos Melagiu dienai, miesto „Jaunosios šeimininkės“ konkursas. „Ispudingas LTJE festivalis“ Vilniuje.

Graciai organizuoti tradiciniai mokyklos renginiai: „Lietuvių namų“ atidarymo diena, Kūčių vataras, šimtadienis ir kt.

Pradinukų dainos

Eiles skaito pirmuosius mokslo metus baigiantys mokiniai

Mokslo metų pabaiga

1992/1993 mokslo metai, 1-11 klasių mokiniams baigėsi gegužės 5 d. Mokiniai, jų tėvai, pedagogai susirinko mokyklos akty salėje. Atvyko ir svečiai: Tremtinų grįžimo fondo pirmininkas Vytautas Činaiškas ir Vilniaus universiteto docentė, Irėna Tumavičiūtė. Direktorius A. Rudys ir direktoriaus pavaduotojas S. Balšys kalbėjo apie mokslo metų rezultatus. Geriausiems ir aktyviausiems moksleiviams buvo įteikti diplomai, atminimo dovanėlės. Mokyklos saviveiklininkai surengė koncertą.

Dainuoja VII - VIII kl. mokiniai

Muzikos mokytojas V. Žeimys su dainininkais po koncerto

Isvyka į Vasario 16-osios gimnaziją

Gerą žinią (vyksime į Vasario 16-osios gimnaziją!) pranešė mokyklos direktorius, A. Rudys jau rudenį. Tautos fondas pažadėjo ir žodį ištesėjo - išvykai paskyrė 3000 JAV dolerių.

Visais organizaciniais reikalais nuosiirdžiai rūpinosi direktoriaus pavaduotoja A. Visockytė.

Birželio 21 d. 16 val. autobusas pajudėjo iš mokyklos kiemo. Į kelionę išvyko 20 pedagogų ir 20 mokinių. Vadovė - direktoriaus pavaduotoja A. Visockytė.

Kelionė buvo ilga, varginanti, bet visi buvo laimingi. Bėveik nė vienas iš mūsų nebuvo me Vokietijoje.

Vaziavome dieną ir naktį. Lazdijai, Seinai, Varšuva, Berlynas...

Birželio 22 d.

- ekskursija po Berlyną

Birželio 23 d.

- ekskursija po Frankfurtą prie Maino, atvykome į Hüttenfeldą, į Vasario 16-osios gimnaziją.

Birželio 24 d.

- išvyka į Heidelbergą (vadovas - gimnazijos direktoriaus pavaduotojas R. Jesnau).

Su mumis buvo ir grupelė mokinių iš gimnazijos. Susidraugavome, žavėjomės XVII a. pilimi ir „gamtos stebuklu“...

Po vakarienes gimnazijos direktorius A. Šmitas aprodė gimnaziją, supažindino su pedagogais, pavaisino.

Į šio susitikimo lietuvių klb. ir literatūros mokytoja Br. Lipsienė pakvietė į gimnazijos biblioteką, kur pasidalijome patirtimi apie lietuvių klb. dėstymą.

Birželio 25 d.

- išvyka į Nopenhaimą (vadovas - Vokietijos LB valdybos pirmininkas A. Lipsys). Gerėjoms miestelio švara, tvarka, grožiu (kiekvienas namas, skendi gėlėse), architektūriniais paminklais. Miestas ruošėsi Vyno šventei, todėl buvo dar puošnesnis.

Vakare vyko gimnazijos abiturientų išleistuvės. Šiemet gimnaziją baigė 2 abiturientai. Išleistuvėse dalyvavo visi gimnazijos mokiniai, mokytojai, svečiai iš Lietuvos ambasados. „Lietuvių namų“ direktoriaus pavaduotoja A. Visockytė taip pat pašveikino abiturientus, padėjo gimnazijos vadovams ir visam kolektyvui, pakvietusiam mus į šią viešnagę. Mokytoja, N. Vyšniauskienė, teikdama duonos kepalą direktoriui A. Šmitui, padėjo už lietuviškos dvasios išsaugojimą Vokietijoje.

Į išleistuvių vieni svečiavosi pas mokytoją Br. Lipsienę, kiti aplankė Hüttenfeldo kapines, kuriose palaidota apie 30 lietuvių, dar kiti susitiko su giminėmis...

Birželio 26 d. - išvyka į Vormsą (vadovas - kunigas J. Dėdinas).

Kunigas daug papasakojo apie šį miestą. Lankėmės Katedroje, žydų kapinėse, ilgėliau stabtelėjome prie Martyno Liutėrio paminklo ir t.t. Šio pietų ir gimnazijos kieme ėmė rinktis Vokietijos lietuviai švęsti Joninių.

15 val. Romuvos pilies koplyčioje prasidėjo pamaldos. Šv. mišias aukojo Vasario 16-osios gimnazijos kapelionas kunigas E. Putrimas. 16 val. prasidėjo Joninių šventė. Susirinko ne tik lietuviai, bet ir jų bėičiuliai vokiečiai. Šventėje dalyvavo Lietuvos ambasadorius su žmona. Šio oficialiosios dalies prasidėjo koncertas. Dainavo ir šoko gimnazijos mokiniai, mūsų mokyklos moksleiviai, saviveiklininkai iš Jauragės. Sutėmus buvo uzdegtas laužas.

Birželio 27 d. - išvyka į Reichenbacho miestą, į Odenvaldo kalnus (vadovas - gimnazijos direktoriaus pavaduotojas R. Jespau). Kopėme į akmenų kalną. Tai vokiečių pamėgta poilsio vieta, todėl sutikome daug turistų. Įspūdiškai neužmirštami.

Birželio 28 d. - padėkoję už viešnagę atsisveikiname ir išvykstame į Lietuvą. Takeliui dar užsukame į Varšuvą. Ši kelionė visiems labai patiko. Mes dėkingi visiems, prisidėjusiems prie šios kelionės organizavimo.

Antroji abiturientų laida

Išėinam, išėinam
Ausros pasitiktį
Ant krantės Nerios.
Kasmet jau kitų
Lūpu šnabždesi šventą
Ši klasė girdės.
Tik baltas šesėlis
Lydės mus kas dieną
Brangiųjų žmonių.
Ir nešim širdy
Atminimą, lyg gėlę
Laimingų dienų ...
Z. Čepulytė

1993 m. brandos atestatai buvo įteikti šiems
„Lietuvių namų“ auklėtiniams:

1. A. Beznošenko
2. D. Balzarytei
3. O. Čekutytei
4. M. Čajauskui
5. A. Gulmiliauskui
6. V. Grigonii
7. J. Mieželytei
8. A. Petrauskui
9. S. Preitikui
10. N. Rakauskaitei
11. Z. Smagulovai
12. A. Sniokai
13. A. Balcaičiui
14. N. Miltakytei

Auklėtoja - V. Dileitienė

1993 m. birželio 26 d. 18 val. mokyklos aktu salėje įvyko iškilmingas atestatų įteikimas mūsų mokyklos 2-osios laidos abiturientams.

Iškilnėse dalyvavo mokyklos vadovai A. Rudys, A. Bakšys, mokytojai, auklėtojai, o taip pat mokinių tėveliai, giminės, draugai.

Vidurinio mokslo baigimo atestatai įteikti 14-ai mokinių. Anai Beznoščenko įteiktas sidabro medalis. Tai pirmoji mūsų mokyklos medalininkė.

Abiturientus sveikino mokyklos direktorius A. Rudys, direktoriaus pavaduotojas A. Bakšys, 12 klasės auklėtoja V. Vileitienė, tėveliai, svečiai.

Padėkos žodį mokyklai, mokytojams, tėveliams tarė abiturientai. Prisiminimui jie įteikė dovanėlių, gėlių.

Per iškilmingą vakarienę buvo pasakyta dar daug gražių žodžių ir abiturientams, ir pedagogams, skambėjo nuotaikinga muzika, lietuvių liaudies dainos, poros sukosi šokio sukuryje. Linksmybės tęsėsi iki vidurnakties, o ryte, pasitike saulutę, visi atsisveikino.

Prie mokyklos vėliavos
1992/93 m. m.

1990 - 93 metais mokyklai aukojo:

- V. Arlauskienė, Australija, - 50 JAV ir 100
Australijos dolerių
- J. ir E. Sinkiai, JAV - 100 JAV dolerių,
dauginimo aparatą
- M. Z. Smagulov, Alma-Ata - 50000 rb.
- Korespondentė iš Vokietijos - 50 DM
- St. Juškis, galerija „Vilnius ir
vilniečiai“ - 2 grafikos paveiks-
lus
- A. Šmitas, R. Tesnau, - automobili
J. Lukošius, E. Lutz, - „Wartburg“
Vasario 16 gimnazija
Vokietija
- K. Bornmüller, Vokietija, - 100 DM
- V. Kurmarskis, Kanada, - 50 JAV dolerių
- Tautos fondas - 3000 JAV dolerių
mokinių ir pedagogų
kelionei į Vokietiją
- Tremtinių grįžimo fondas - 70000 talonų ap-
mokejo už mokinių
kelionės bilietus į namus
- B. Jackus, Kanada, - 100 JAV dolerių
- E. Stepaitienė, Kanada, - 12 Kanados dolerių

1993/94 m.m. Lietuvių namuose mokėsi 130 mokinių, dirbo 25 mokytojai ir 7-8 auklėtojai. Dauguma pedagogų šiais mokslo metais pakėlė savo kvalifikacinę kategoriją.

1. A. Rudys	• direktorius, lietuvių klb. mokytojas - metodininkas
2. A. Bakšys	• direktoriaus pavaduotojas, fizinės kultūros mokytojas metodininkas
3. A. Višockytė	• direktoriaus pavaduotoja, biologijos vyresnioji mokytoja
4. D. Rviklienė	• lietuvių klb. vyresnioji mokytoja
5. D. Vyšniauskienė	• lietuvių klb. vyresnioji mokytoja
6. Z. Plepienė	• lietuvių klb. mokytoja metodininkė
7. D. Vileitienė	• rusų klb. mokytoja
8. J. Kupcinskienė	• matematikos mokytoja metodininkė
9. E. Jonikienė	• matematikos ir informatikos mokytoja
10. S. Balvočius	• fizikos vyresnysis mokytojas
11. J. Malinauskienė	• anglų klb. mokytoja
12. Ž. Šimelevičienė	• voliečių klb. vyresnioji mokytoja
13. D. Švager	• biologijos ir chemijos vyresnioji mokytoja
14. K. Vidžiūnas	• istorijos vyresnysis mokytojas
15. V. Žeimys	• muzikos mokytojas
16. D. Kalasauskienė	• geografijos vyresnioji mokytoja
17. R. Vinciušas	• kūno kultūros mokytojas
18. D. Stasiūnienė	• pradiniiu klasiu, vyresnioji mokytoja
19. A. Petkevičienė	• pradiniiu klasiu, vyresnioji mokytoja
20. S. Rožienė	• pradiniiu klasiu, vyresnioji mokytoja
21. D. Vaškelytė	• dailės mokytoja
22. V. Liutkus	• darbu, mokytojas
23. D. Duobaitė	• darbu, mokytoja
24. A. Marcinkienė	• prancūzų klb. mokytoja
25. L. Raišelytė	• auklėtoja
26. R. Beleckaitė	• auklėtoja
27. D. Barkauskienė	• auklėtoja
28. Z. Dvilevičiūtė	• auklėtoja
29. L. Kalibatiienė	• auklėtoja
30. D. Vaginienė	• auklėtoja
31. R. Jagminienė	• auklėtoja
32. J. Zujeva	• auklėtoja